

Laia Bonet: «El partit necessita renovar lideratges, propostes i formes»

Després de mesos de reflexió, Laia Bonet (Valls, 1972) va enumerar en el seu blog fins a 30 raons que la porten a presentar-se a les primàries obertes del PSC de Barcelona, que tot apunta que se celebraran el 29 de març i el 5 d'abril. L'exdiputada i membre de l'executiva socialista detalla alguns d'aquests motius.

–Raó número 14: «Vull aportar i aprendre». ¿Què pot aportar un perfil com el seu?

–Energia, il·lusió, ganes i experiència de gestió. Barcelona s'ha convertit en una ciutat apagada, trista, adormida i letàrgica. Una ciutat que va a remolc del cicle polític de Xavier Trias, que s'ha convertit en un llast per a la ciutat. Les eleccions del 2015 definiran l'horitzó de Barcelona per a 10 o 20 anys.

–Raó número 25: «Vull un altre model de lideratge polític». ¿Quin?

–Els lideratges comencen a teixir-se escoltant la gent i aquesta actitud es troba sovint en les dones. Els lideratges messiànics que moltes vegades han acompanyat el PSC ja no tenen sentit. La fórmula que proposo passa per tres reptes: renovar el PSC, recuperar el capital humà i polític que s'ha allunyat del partit i reagrupar les esquerres per tornar a governar.

–Renovar el PSC és la tercera raó que va donar. ¿Les primàries de Barcelona seran també un examen per al lideratge de Pere Navarro?

–S'han de renovar lideratges, propostes i formes. El PSC no necessita una mica de renovació, necessita tota la renovació. No només s'han d'obrir les primàries a la ciutadania, també el programa i el partit. Tancant-nos a casa no farem que votar el PSC torni a ser útil.

–Amb tres candidats postulats i quatre més possibles, els serà difícil convèncer que aquesta batalla només és per Barcelona, i que no es dirimeixen qüestions internes.

–Encara no coneixem els projectes, però el més normal és que no hi hagi grans diferències, sinó matisos. Però hi haurà un segon debat: quina cultura política volem construir. La credibilitat de les propostes dependrà de la trajectòria, l'actitud i la coherència de cada aspirant.

–¿Què diferencia el seu projecte del que representa Jordi Martí?

–És molt aviat per fer comparacions perquè els projectes encara s'estan perfilant. Hi ha candidats que han començat a fer propostes abans d'escoltar la gent, però jo vull fer-ho al revés perquè és la clau de l'èxit. El meu projecte tindrà com a objectiu acabar amb aquesta Barcelona que funciona a dues velocitats. La diferència de renda entre el barri més ric, Pedralbes, i el més pobre, Can Peguera, és d'un a set. Aquest model és inassumible.

–Raó número 10: «Puc sumar dins i fora del meu partit». Tenint en compte que les seves tesis s'han demostrat en minoria en els òrgans de direcció, ¿està segura que pot sumar dins del PSC?

–En els últims mesos he escoltat molta gent dins del PSC i l'acollida ha sigut infinitament millor del que es podria imaginar per aquests percentatges de majories i minories que es tenen en

compte sovint en el partit. Jo no entraré en un joc de fora contra dins perquè sóc una convençuda del model de primàries obertes.

–Encara que és un procés inèdit, sembla difícil creure en una gran participació de fora del partit. ¿Tem que les dinàmiques internes puguin acabar decantant el procés?

–Tindrem la mobilització que siguem capaços de generar. Aquestes primàries només seran un èxit si vota molta gent i aquest hauria de ser el primer deure de l'organització i les candidatures. Guanyar amb una baixa participació de poc servirà perquè el PSC no serà més fort. Serà un èxit personal per a qui guanyi, però un fracàs col·lectiu.

–Raó número 19: «Vinc per quedar-me, no per passar de puntetes». ¿Descarta unir forces amb una altra candidatura?

–És difícil preveure-ho sense conèixer tots els projectes, però qualsevol acord abans que la gent voti redueix el valor d'aquest vot i llança un missatge erroni. En tot cas, no vinc a una aventura de quatre mesos. L'opció guanyadora haurà de demostrar que té la força suficient per recuperar l'espai progressista.

–¿Jugarà la carta de candidata crítica amb la direcció?

–No em definiré en relació amb altres aspirants. El meu objectiu és fer propostes sobre com hauria de ser la Barcelona del futur i per renovar la cultura política. És més, espero que tots els candidats siguin crítics amb la situació actual.

–Si encara fos diputada del Parlament, ¿què votaria el 16 de gener en la petició de la consulta?

–No sóc qui per dir què ha de votar el grup. El que espero és que hi hagi el diàleg i la capacitat d'escolta i comprensió necessàries per saber prendre la millor decisió, que hauria de ser la que compleixi el programa electoral del PSC.

–¿Això és un sí a la sol·licitud?

–No he de dir-ho jo. He defensat la tesi que ara resulta que defensa també el portaveu parlamentari, Maurici Lucena, en el sentit que la solució passa per resoldre l'encaix de Catalunya a Espanya de forma bilateral. Benvingut.

–Serà difícil que el debat sobiranista no impacti en les primàries.

–Els dos debats haurien de ser el model de ciutat i la nova cultura política. La consulta estarà de teló de fons, però no podem convertir-la en debat municipal.

–¿Què votaria el 9 de novembre si hi hagués consulta?

–Votaria sí en la primera pregunta i en la segona dependria de les alternatives creïbles que existeixin en aquell moment. Jo treballaré perquè hi hagi una nova relació federal i bilateral entre Catalunya i Espanya.